

var det Forslag, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) fremsatte, og som gik ud paa, at faste Ejendomme skulde fritages for Skat til Staten og samtidig fritages for Delta-gelse i den ny Skat. Det var noget nyt, men det var oprigtig talt hverken noget godt eller noget retfærdigt. Om det kan opretholdes og gennemføres, fordi Besidderne af faste Ejendomme have en overvældende Magt i den danske Rigsdag, det ved jeg ikke, men noget retfærdigt kan jeg ikke se deri. Naar man har kunnet tale om Uretfærdighed eller Ulighed i vore Skatteforhold i Førtiden, saa er det i og for sig slet ikke det, at de faste Ejendomme ere stærkt beskattede, thi det ere de ikke her i Landet, men det er i det højeste det, at faste Ejendomme ere beskattede, medens anden Formue ikke er beskattet. Den naturligeste og for Staten fornøftigste Maade at rette derpaa havde efter min Mening været at lade de faste Ejendomsskatter bestaa, da de virkelig med fuld Ret burde vedblive at yde Tilskud til Statskassen. Man kunde maaske reducere Hartkornsskatten noget ved at ophæve Land- og Ligningsskatten, hvorved man kunde naa til, at det under ingen Omstændigheder kunde siges, at Byerne bare mindre Skat end Landet, og man kunde saa samtidig, ved at indføre en ny Skat paa anden Formue, sætte Staten i Stand til at løse de mange Opgaver, som i saa mange Retninger trænge til Løsning, til Fordel for Land og By. Det havde, forekommer det mig, været et ganske fornøftigt Grundlag for en videre Udvikling af vore Skatter. Jeg kunde ogsaa finde det forsvarligt, om man sagde: Vi ville mindske de faste Ejendomsskatter, og vi ville i hvert Tilfælde bort fra, at Skatten paa det gamle Hartkorn hviler haardere end andre Ejendomsskatter. Men hvad tilsigter det eneste ny i Kommissionsforslaget? Det tilsigter at afskaffe Ejendomsskatten til Staten — thi det er jo en ren Indbildning, at Staten faar en Øre af de Penge — og for at opfylde de Krav, som Staten derefter maa stille, indfører det en Skat paa al Formue i Landet, en Skat, der selvfølgelig maa ramme ogsaa de faste Ejendomme, men for de faste Ejendomme bestemmer det saa, at Skatten gaar tilbage i vedkommendes Lommer, idet den kommer tilbage til hans Kommune og derved letter hans kommunale Byrder, som det dog ikke i den Forstand er Statens Opgave at lette. Dette er dog at vende Forholdene fuldstændig om, og det er i mine

Øjne at begaa en stor Uretfærdighed, en Uretfærdighed, som just nu blev tilstrækkelig markeret netop af det ærede Medlem (Scavenius). Jeg vil nemlig ærlig tilstaa, at jeg forleden Dag ogsaa ligesom Finansministeren undredes over hans Udtalelser. Jeg lagde ikke Mærke til den stærke Pointering af, at det var en Værdiskat paa Formue, som han mente, at man ikke stod lige over for, nej, jeg bed, ligesom den ærede Finansminister, Mærke i, at han sagde, at ved Ejendoms-skylden stod man ikke lige over for en Værdiskat. Deri har han nemlig ganske Uret, medens han naturligvis kan have Ret i, at vi i Ejendomsskylden ikke faa en Værdiskat paa al Formue, det gør man ikke, men jeg vil dog spørge, om der er den allermindste Mening i at vende Forholdene saaledes om, at herefter skal al anden Formue yde Skat til Staten, men derimod skal Formue, der bestaar i fast Ejendom, ikke yde saadan Skat. Retfærdigheden deri kan jeg da ikke se, og allermindst naar det motiveres med, at ellers vil fast Ejendom blive dobbelt beskattet. *Nogen* Dobbeltbeskatning kan man i det hele ikke komme udenom. Saa snart man er ude paa en Formue og Indkomstskat, vil der blive Tale om en ofte ret vidtgaaende Dobbeltbeskatning saa paa det ene og saa paa det andet, og Kommissionen har da heller ikke generet sig for at gaa ganske anderledes hensynsløst til Værks lige over for anden Formue, jeg behøver blot at nævne Aktieformuen. Vi høre saa tit i de senere Tider, at Danmark udmærker sig ved at være det Land, hvor Andelstanken er tagen dygtigst op, og at det er ved Gennemførelsen af denne Tanke, vi have gjort saa mange af vore Fremskridt. Aktieselskaber ere jo imidlertid netop byggede over Andelstanken, hvorfor skulle de da overbeskattes. Ved dem have vi, smaa som vi ere, søgt at samle Kapitalen og fremarbejde Foretagender, som den enkelte i vort lille Land ikke kunde magte. Hvordan stiller man sig nu over for Aktieselskaberne, som tidligere have været fri for Skat, medens faste Ejendomme ere købte og ejes med den Byrde at svare Skat til Staten og derfor ogsaa med Rette nu burde beholde nogen Skat? Man stiller sig saaledes, at man, for helt at kunne fritage faste Ejendomme for Skat, lægger ikke en enkelt ny, men efter Kommissionens Forslag ligefrem en seksdobbel Skat paa Aktieselskaber. De have tidligere kun svaret Skat derigennem, at Aktieejeren svarede Indkomstskat til sin Kommune. Herefter skulle de til Kommunen tillige svare Skat